

ด่วนที่สุด

ที่ ปน ๐๐๒๓.๓/ว ๑๐๓๒

ถึง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอ ทุกอำเภอ องค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานี และ
เทศบาลเมืองปัตตานี

พร้อมนี้ ขอส่งสำเนาหนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๖๗๐ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๗ เรื่อง ขอแจ้งประกาศกระทรวงสาธารณสุข และมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังโรคติดเชื้อไวรัสอีโบลามาเพื่อแจ้งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทราบ และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบต่อไป ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดสำเนาหนังสือได้ที่ www.pattanilocal.go.th หัวข้อ “หนังสือราชการ”

จึงเรียนมาเพื่อทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป สำหรับอำเภอ ขอให้แจ้งเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ทราบด้วย

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด

กลุ่มงานส่งเสริมและพัฒนาท้องถิ่น

โทร. ๐-๗๓๓๔-๙๕๑๙ ต่อ ๑๑๒

โทรสาร ๐-๗๓๓๓-๖๕๘๑

ด่วนที่สุด

ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว ๑๖๗๐

๒๕ กันยายน ๒๕๕๗

Print

สทจ. ปีคตจ.	๑๘๙๙
ก.ค.	๒๕ ก.ย. ๒๕๕๗
ว.ย.	๑๑ ๖๐.

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
ถนนนครราชสีมา เขตดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

เรื่อง ขอแจ้งประกาศกระทรวงสาธารณสุข และมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า

เรียน ผู้ว่าราชการจังหวัด ทุกจังหวัด

อ้างถึง หนังสือกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ที่ มท ๐๘๙๑.๓/ว๑๘๘๔ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๗

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๒๒.๑/๒๕๖๔

ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗

จำนวน ๑ ชุด

ตามที่ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ให้พิจารณาเตรียมความพร้อมป้องกันการระบาดของโรค และประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่รับทราบถึงความรู้เรื่องโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า รายละเอียดตามอ้างถึง นั้น

กระทรวงสาธารณสุข ได้ส่งประกาศกระทรวงสาธารณสุขซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา จำนวน ๓ ฉบับ เพื่อทราบ และขอให้ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เข้าร่วมประชุมที่เดินทางมาจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าตามที่ระบุไว้ในรายงานระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ขององค์การอนามัยโลก ในช่วงเวลา ๒๑ วัน นับจากวันที่ออกจากพื้นที่ดังกล่าว ทราบมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกันโรค จึงขอความร่วมมือจังหวัดแจ้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในพื้นที่ทราบ โดยสามารถดาวน์โหลดสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้ที่เว็บไซต์กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เข้าถึงได้จาก “หนังสือราชการ สธ.”

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายวัลลภ พริ้งพวงย์)

อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

สำนักส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการมีส่วนร่วม
ส่วนส่งเสริมการจัดการด้านสาธารณสุขและสวัสดิการสังคม
โทร./โทรสาร ๐ ๒๒๔๑ ๙๐๐๐ ต่อ ๔๑๓๒-๓

ด่วนที่สุด บันทึกข้อความ

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
เลขรับ..... 51749
วันที่ 17 ก.ย. 2557
เวลา.....

ส่วนราชการ กระทรวงมหาดไทย สำนักงานปลัดกระทรวง โทร. ๐-๒๒๒๓ ๕๒๕๒, ๕๐๔๔๑

ที่ มท ๐๒๑๑.๕/๖๒๗๔๙

วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗

เรื่อง ขอแจ้งประกาศกระทรวงสาธารณสุข และมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังโรคติดเชื้อไวรัสอีโบลา

เรียน หัวหน้าส่วนราชการระดับกรม และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจในสังกัดกระทรวงมหาดไทย

ด้วยกระทรวงสาธารณสุขแจ้งว่า องค์การอนามัยโลกได้ประกาศให้การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสอีโบลา (Ebola virus) เป็นภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ และได้ออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสอีโบลาเป็นโรคติดต่อและอาการสำคัญ โรคติดต่อที่ต้องแจ้งความ และโรคติดต่ออันตราย ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป และขอความร่วมมือทุกกระทรวง ทบวง กรม ในกรณีที่มีการจัดประชุมนานาชาติ ขอให้ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เข้าร่วมประชุมที่เดินทางมาจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสอีโบลา ตามที่ระบุไว้ในรายงานระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ขององค์การอนามัยโลกในช่วง ๒๑ วัน นับจากวันที่ออกจากพื้นที่ดังกล่าว ทราบมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกันโรค รายละเอียดตามสำเนาหนังสือกระทรวงสาธารณสุข ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๒๒.๑/๒๔๖๔ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ ที่ส่งมาพร้อมนี้

จึงเรียนมาเพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

(นายศิริพงษ์ ห่านตระกูล)

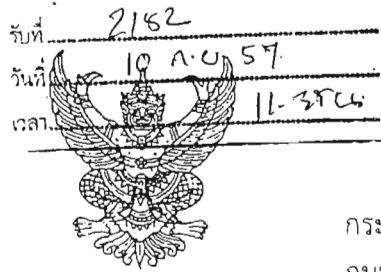
รองปลัดกระทรวงมหาดไทย ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดกระทรวงมหาดไทย

สน.สส.
เลขรับ..... 6356
วันที่ 17 ก.ย. 2557
เวลา.....

สสส.
เลขรับ..... 1243
วันที่ ๑๗ ก.ย. ๒๕๕๗
เวลา.....

ความหัด

ที่ สธ ๐๔๒๒.๑/ ๒๕๖๔

กระทรวงมหาดไทย
กองกลาง สำนักงานปลัดกระทรวงมหาดไทย
วันที่ 10 ก.ย. 2557
เลขรับ 13649
กระทรวงสาธารณสุข

ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๕ กันยายน ๒๕๕๗

สำนักนโยบายและแผน สป.
เรื่อง ขอแจ้งประกาศกระทรวงสาธารณสุข และมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า.ย. 2557
เลขรับที่ 9207
เวลา 11.02 น.

เรื่อง ขอแจ้งประกาศกระทรวงสาธารณสุข และมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า.ย. 2557
เรียน ปลัดกระทรวงมหาดไทย

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง เพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน้า ๑ เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๑๕๔ ง วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑ แผ่น
 ๒. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง เพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน้า ๒ เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๑๕๔ ง วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑ แผ่น
 ๓. ประกาศกระทรวงสาธารณสุข เรื่อง เพิ่มเติมชื่อโรคติดต่ออันตราย ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน้า ๓ เล่ม ๑๓๑ ตอนพิเศษ ๑๕๔ ง วันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๑ แผ่น
 ๔. พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยองค์การอนามัยโลก ได้ประกาศให้การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า (Ebola virus disease - EVD) ในประเทศแถบแอฟริกา ได้แก่ สาธารณรัฐกินี สาธารณรัฐเซียร์ราลีโอน สาธารณรัฐไลบีเรีย และเมืองลากอส สหพันธ์สาธารณรัฐไนจีเรีย เป็นภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขระหว่างประเทศ กระทรวงสาธารณสุขจึงออกประกาศกระทรวงสาธารณสุข เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๓ ฉบับ ได้แก่ ประกาศให้โรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าเป็นโรคติดต่อและอาการสำคัญ โรคติดต่อที่ต้องแจ้งความ และโรคติดต่ออันตราย ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ โดยมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ เป็นต้นไป

ในการนี้ กระทรวงสาธารณสุข ขอส่งประกาศกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา จำนวน ๓ ฉบับ เพื่อทราบ และขอความร่วมมือทุกกระทรวง ทบวง กรม ในกรณีที่มีการจัดประชุมระดับนานาชาติ ขอให้ประชาสัมพันธ์ให้ผู้เข้าร่วมประชุมที่เดินทางมาจากพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่า ตามที่ระบุไว้ในรายงานระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ขององค์การอนามัยโลก ในช่วงเวลา ๒๑ วัน นับจากวันที่ออกจากพื้นที่ดังกล่าว ทราบมาตรการดำเนินงานเฝ้าระวังป้องกันโรค โดยให้

รายงานตัว...

๒๐๖๖

รายงานตัวและกรอกข้อมูลที่เป็นจริงในแบบฟอร์มคำถามสุขภาพ (ต.๘) และส่งแบบฟอร์มให้กับเจ้าพนักงาน
สาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ก่อนผ่านพิธีการตรวจคนเข้าเมือง รายละเอียดตามสิ่งที่
ส่งมาด้วย ๑ - ๔

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และให้ความร่วมมือต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายณรงค์ สหะธาพัฒน์)
ปลัดกระทรวงสาธารณสุข

กรมควบคุมโรค
สำนักโรคติดต่อทั่วไป
โทรศัพท์ ๐ ๒๕๕๐ ๓๑๖๒
โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๘๔๓๒

R ๓๓๗
๓๐/๕/๒๕๖๓ ๕๕-๑๐-๑๐-๕๗

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง เพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ และประกาศ
ลงวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ จำนวน ๔๙ โรค นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงออกประกาศเพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อและอาการสำคัญ ดังนี้

“๕๐. โรคติดเชื้อไวรัสอีโบลา (Ebola virus disease - EVD) มีอาการไข้ อ่อนเพลีย ปวดกล้ามเนื้อ
ปวดศีรษะ และเจ็บคอ ตามด้วยอาการอาเจียน ท้องเสีย และมีผื่นขึ้น ในรายที่มีอาการรุนแรงจะพบว่า
มีตับวายหรือไตวาย ในบางรายจะมีเลือดออกทั้งในอวัยวะภายในและภายนอก จนกระทั่งเสียชีวิตในที่สุด
ส่วนใหญ่มักมีประวัติสัมผัสกับผู้ป่วยหรือสัตว์ป่วยหรือตายด้วยโรคติดเชื้อไวรัสอีโบลา (Ebola virus
disease - EVD)”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ณรงค์ สหเมธาพัฒน์

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง เพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความ

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ ประกาศลงวันที่ ๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ และประกาศลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๒ กำหนดชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความ จำนวน ๒๐ โรค นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงออกประกาศเพิ่มเติมชื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความ ดังนี้

“๒๑. โรคติดต่อไวรัสอีโบลา (Ebola virus disease - EVD)”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ณรงค์ สหเมธาพัฒน์

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ประกาศกระทรวงสาธารณสุข
เรื่อง เพิ่มเติมชื่อโรคติดต่ออันตราย

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้มีประกาศลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๔ และประกาศลงวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๖ กำหนดชื่อโรคติดต่ออันตราย จำนวน ๕ โรค นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขจึงออกประกาศเพิ่มเติมชื่อโรคติดต่ออันตราย ดังนี้

“๖. โรคติดต่อไวรัสอีโบล่า (Ebola virus disease - EVD)”

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ณรงค์ สหเมธาพัฒน์

ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปฏิบัติราชการแทน

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

พระราชบัญญัติ

โรคติดต่อ

พ.ศ. ๒๕๒๓

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๘ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๒๓

เป็นปีที่ ๓๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรรวบรวมและปรับปรุงกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมโรคติดต่อเสียใหม่ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓”

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๕๒

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๒๓

มาตรา ๒ พระราชบัญญัติ^๕ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ
ในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๔๗๓
- (๒) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๒) พุทธ-
ศักราช ๒๔๗๕
- (๓) พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธ-
ศักราช ๒๔๘๒
- (๔) พระราชบัญญัติไข้จับสั่น พุทธศักราช ๒๔๘๕
- (๕) พระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๔๘๖

บรรดากฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นที่มีบัญญัติ
ไว้แล้วในพระราชบัญญัติ^๕ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชบัญญัติ^๕
นี้ ให้ใช้พระราชบัญญัติ^๕ แทน

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัติ^๕

(๑) “โรคติดต่อ” หมายความว่า โรคซึ่งรัฐมนตรี
ประกาศตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่อ และให้หมายความรวมถึงโรค
ซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคสอง ให้เป็น
โรคติดต่อด้วย

(๒) “โรคติดต่ออันตราย” หมายความว่า โรคติดต่อ
ซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่ออันตราย

(๓) “โรคติดต่อต้องแจ้งความ” หมายความว่า โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ ให้เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความ และให้หมายความรวมถึงโรคติดต่อตามมาตรา ๕ ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง หรือโรคซึ่งรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศตามมาตรา ๖ วรรคสอง ให้เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความด้วย

(๔) “พาหะ” หมายความว่า คนหรือสัตว์ซึ่งไม่มีอาการของโรคติดต่อปรากฏ แต่ร่างกายมีเชื้อโรคนั้นซึ่งอาจติดต่อถึงผู้อื่นได้

(๕) “ผู้สัมผัสโรค” หมายความว่า คนซึ่งได้เข้าใกล้ชิดคน สัตว์ หรือสิ่งของติดโรค จนเชื่อโรคนั้นอาจติดต่อถึงผู้อื่นได้

(๖) “ระยะฟักตัวของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาตั้งแต่เชื้อโรคเข้าสู่ร่างกาย จนถึงเวลาที่ผู้ติดโรคแสดงอาการป่วยของโรคนั้น

(๗) “ระยะติดต่อของโรค” หมายความว่า ระยะเวลาที่เชื้อโรคสามารถจะแพร่จากคนหรือสัตว์ที่มีเชื้อโรคไปยังผู้อื่นได้ โดยทางตรงหรือทางอ้อม

(๘) “แยกกัก” หมายความว่า การแยกผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ ออกไว้ต่างหากจากผู้อื่นในที่เอกเทศ และตามภาวะอันจะป้องกันมิให้เชื้อโรคแพร่หลาย โดยทางตรงหรือทางอ้อมไปยังผู้ซึ่งอาจได้รับเชื้อโรคนั้น ๆ ได้ จนกว่าจะพ้นระยะติดต่อของโรค

(๘) “กักกัน” หมายความว่า การควบคุมผู้สัมผัสโรค หรือพาหะ ให้อยู่ในที่เอกราชจนกว่าจะพ้นระยะฟักตัวของโรคนั้น ๆ หรือจนกว่าจะพ้นความเป็นพาหะ

(๙) “คุมไว้สังเกต” หมายความว่า การควบคุมดูแลผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ โดยไม่กักกัน และอาจจะอนุญาตให้ผ่านไป ในที่ใด ๆ ก็ได้ โดยมีเงื่อนไขว่าเมื่อไปถึงห้องที่ใดที่กำหนดไว้ ผู้นั้นต้อง แสดงตัวต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำท้องที่นั้น เพื่อรับการตรวจใน ทางแพทย์

(๑๐) “เขตติดโรค” หมายความว่า ห้องที่หนึ่งห้องที่ ใด ในหรือนอกราชอาณาจักรที่มีโรคติดต่อเกิดขึ้น ตามที่รัฐมนตรีหรือผู้ ว่าราชการจังหวัดประกาศในท้องที่นั้น ๆ เป็นเขตติดโรค

(๑๑) “พาหนะ” หมายความว่า ยาน สัตว์ หรือวัตถุ ซึ่งใช้ในการขนส่งคน สัตว์ หรือสิ่งของ ทางบก ทางน้ำ หรือทางอากาศ

(๑๒) “เจ้าของพาหนะ” หมายความว่า รวมถึง ตัวแทน เจ้าของ ผู้เช่า ตัวแทนผู้เช่าหรือผู้ครอบครอง

(๑๓) “ผู้ควบคุมพาหนะ” หมายความว่า ผู้รับผิดชอบในการควบคุมพาหนะ

(๑๔) “ผู้เดินทาง” หมายความว่า คนซึ่งเดินทาง เข้ามาในราชอาณาจักร รวมทั้งผู้ควบคุมพาหนะและคนประจำพาหนะ

(๑๕) “การสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค” หมายความว่า การกระทำทางการแพทย์โดยวิธีใด ๆ ก็ตาม ต่อคนหรือสัตว์เพื่อให้ คนหรือสัตว์นั้นเกิดอำนาจต้านทานโรค

(๑๗) “ที่เอกเทศ” หมายความว่า ที่ใด ๆ ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนดให้เป็นแห่งสำหรับแยกกัก หรือกักกันคนหรือสัตว์ป่วย หรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยด้วยโรคติดต่อใด ๆ เพื่อป้องกันและควบคุมมิให้โรคนั้นแพร่หลาย

(๑๘) “เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับแต่งตั้งให้หน้าที่ตรวจตรา ดูแล และรับผิดชอบในการสาธารณสุขโดยทั่วไป หรือเฉพาะในท้องที่ใดท้องที่หนึ่ง

(๑๙) “พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

(๒๐) “รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัติ

มาตรา ๕ โรคใดจะเป็นโรคติดต่อ โรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความ ให้รัฐมนตรีประกาศชื่อและอาการสำคัญของโรคไว้ในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๖ ในกรณีจำเป็นและสมควรให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้โรคติดต่อซึ่งรัฐมนตรีประกาศตามมาตรา ๕ เป็นโรคติดต่อต้องแจ้งความเฉพาะในเขตของตน

ในกรณีที่ตรวจพบหรือมีเหตุสงสัยว่าโรคใดโรคหนึ่งอันมิใช่โรคติดต่อที่ได้มีประกาศตามมาตรา ๕ เป็นโรคซึ่งอาจติดต่อแพร่หลายเป็นอันตรายแก่ประชาชนได้ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะในเขต

ของตน มีอำนาจประกาศระบุง้อและอาการสำคัญของโรคนี้ให้เป็นโรคติดต่อหรือโรคติดต่อต้องแจ้งความ

มาตรา ๓ ในกรณีที่มีโรคติดต่ออันตราย หรือโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้น หรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้น ให้บุคคลดังต่อไปนี้แจ้งต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขหรือพนักงานเจ้าหน้าที่

(๑) ในกรณีมีการป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีการป่วยโดยโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในบ้าน ให้เป็นหน้าที่ของเจ้าบ้าน หรือของผู้ควบคุมดูแลบ้าน หรือของแพทย์ผู้ทำการรักษาพยาบาล

(๒) ในกรณีมีการป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าได้มีการป่วยด้วยโรคติดต่อดังกล่าวเกิดขึ้นในสถานพยาบาล ให้เป็นหน้าที่ของผู้รับผิดชอบในสถานพยาบาลนั้น

(๓) ในกรณีที่ได้มีการขึ้นสูตรทางแพทย์ตรวจพบว่าอาจมีเชื้ออันเป็นเหตุของโรคติดต่อดังกล่าว ให้เป็นหน้าที่ของผู้ทำการขึ้นสูตรทางแพทย์ หรือของผู้รับผิดชอบในสถานที่ได้มีการขึ้นสูตรทางแพทย์นั้น

หลักเกณฑ์ และวิธีการแจ้งตามวรรคหนึ่งให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๔ เมื่อปรากฏแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขว่าได้เกิด หรือมีเหตุสงสัยว่า ได้เกิดโรคติดต่ออันตรายอย่างใดเกิดขึ้นในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใด ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจที่จะดำเนินการเอง ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการดังต่อไปนี้ได้

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๘๑ ตอนที่ ๕๒

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๒๓

(๑) ให้คนหรือสัตว์ซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วย เป็นโรคติดต่ออันตราย เป็นผู้สัมผัสโรค หรือเป็นพาหะของโรคติดต่ออันตราย มารับการตรวจ การชันสูตรทางแพทย์ หรือการรักษา หรือ คุมไว้มาก่อน ณ สถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่า คนซึ่งป่วย หรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคอยู่ในภาวะซึ่งอาจเป็นเหตุให้เชื้อโรค แพร่หลายจนเป็นอันตรายร้ายแรงแก่ประชาชนได้ ให้มีอำนาจแยกกักผู้นั้น ไปรับการรักษาในสถานพยาบาลหรือในที่เอกเทศ จนกว่าจะได้รับการตรวจ และการชันสูตรทางแพทย์ว่าพ้นระยะติดต่อของโรคหรือหมดเหตุสงสัย

(๒) กักกันหรือคุมไว้มาก่อนซึ่งคนหรือสัตว์ซึ่งเป็น หรือมีเหตุสงสัยว่าเป็นผู้สัมผัสโรคหรือพาหะ

(๓) ให้คนหรือสัตว์รับการป้องกัน ตามวัน เวลา และสถานที่ซึ่งเจ้าพนักงานสาธารณสุขกำหนด

(๔) ดำเนินการหรือให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใดที่โรคติดต่ออันตรายได้เกิดขึ้นจัดการ กำจัดความติดโรคหรือทำลายสิ่งใด ๆ หรือสัตว์ที่มีเหตุเชื่อได้ว่าเป็นสิ่ง ติดโรค จนกว่าเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะเห็นว่าปราศจากความติดโรค และได้ถอนคำสั่งนั้นแล้ว

(๕) ดำเนินการหรือให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใดที่โรคติดต่ออันตรายได้เกิดขึ้น จัดการ

แก้ไข ปรับปรุงการสุขาภิบาล หรือรื้อถอนสิ่งที่ไม่ถูกสุขลักษณะ หรือ
จัดใหม่ขึ้นใหม่ให้ถูกสุขลักษณะ

(๖) ให้นำศพหรือซากสัตว์ซึ่งปรากฏหรือมีเหตุสงสัย
ว่าตายด้วยโรคติดต่ออันตรายไปรับการตรวจ หรือจัดการทางแพทย์ หรือ
จัดการแก่ศพหรือซากสัตว์นั้นด้วยประการอื่นใด เพื่อป้องกันการแพร่หลาย
ของโรค

(๗) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติการเพื่อ
ป้องกัน กำจัด สัตว์หรือแมลง หรือตัวอ่อนของแมลงที่เป็นเหตุให้เกิดโรค

(๘) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติในการ ทำ
ประกอบ ปรง จับต๋อง บรรจุ เก็บ สะสม จำหน่ายอาหาร น้ำแข็ง
เครื่องดื่มหรือน้ำเพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๙) จัดหาและให้เครื่องอุปโภคบริโภค รวมทั้ง
เวชภัณฑ์หรือเคมีภัณฑ์ เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๑๐) จัดหาน้ำที่ถูกสุขลักษณะไว้ในบ้าน โรงเรือน
สถานที่ หรือพาหนะ

(๑๑) ห้ามกระทำการใด ๆ อันน่าจะเป็นเหตุให้เกิด
ภาวะไม่ถูกสุขลักษณะแก่ถนนหนทาง บ้าน โรงเรือน สถานที่ พาหนะ
หรือทาสธารณะอื่นใด

(๑๒) ห้ามกระทำการใด ๆ อันอาจจะเป็นเหตุให้โรค
แพร่หลาย

มาตรา ๘ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ออกคำสั่งประกาศตามมาตรา ๘ ให้ปิดประกาศนั้นไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่แยกกัก สถานที่กักกัน บ้าน โรงเรือน สถานที่หรือพาหนะที่ผู้ป่วยอาศัยหรือพักอยู่ และหรือบริเวณที่ใกล้เคียง ตลอดเวลาที่คำสั่งตามประกาศนั้นยังคงใช้บังคับอยู่ ห้ามผู้ใดนอกจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขเข้าไปในหรือออกจากสถานที่แยกกัก สถานที่กักกัน บ้าน โรงเรือน สถานที่หรือพาหนะ ที่ผู้ป่วยอาศัยหรือพักอยู่ หรือย้ายสิ่งของใดๆ ออกจากที่นั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

มาตรา ๑๐ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นหรือน่าจะเกิดขึ้นในท้องที่ใด รัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเฉพาะในเขตของตน มีอำนาจประกาศโดยระบุชื่อและอาการสำคัญของโรค ตำบล หมู่บ้านหรือสถานที่ใดเป็นเขตติดโรค และจะกำหนดปริมาณพลโดยรอบไว้เป็นเขตติดโรคด้วยก็ได้

เมื่อได้มีประกาศดังกล่าวแล้ว ให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดำเนินการเอง ประกาศหรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ผู้ใดดำเนินการใดๆ ในเขตหรือในบริเวณปริมาณพลนั้น ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติการใดๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘

(๒) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากเขตติดโรค หรือที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๓) เข้าไปในบ้าน โรงเรือน สถานที่ หรือพาหนะใด ที่เกิดหรือมีเหตุสงสัยว่าเกิดโรคได้ โดยมีต้องแจ้งให้ทราบล่วงหน้า แต่ต้องกระทำในภาวะอันสมควร

(๔) รื้อถอน ทำลาย หรือแก้ไขเปลี่ยนแปลงตามความจำเป็น ชิงช้า โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง สถานที่ พาหนะ หรือสิ่งของใด ๆ เพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๕) ปิดตลาด โรงมหรสพ สถานศึกษา สถานที่ประกอบหรือจำหน่ายอาหาร สถานที่ผลิตหรือจำหน่ายเครื่องดื่ม โรงงาน สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใดไว้ชั่วคราวตามที่เห็นสมควรเพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๖) ห้ามคนซึ่งป่วยหรือมีเหตุสงสัยว่าป่วยเป็นโรคติดต่ออันตราย ประกอบอาชีพใด ๆ หรือเข้าไปในสถานศึกษา สถานที่ชุมนุมชน หรือสถานที่อื่นใด เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

เมื่อโรคติดต่ออันตรายที่เกิดขึ้นสงบลงแล้ว และรัฐมนตรีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นเป็นการสมควรก็ให้ถอนประกาศนี้

มาตรา ๑๑ เมื่อโรคติดต่อต้องแจ้งความเกิดขึ้นในบ้าน โรงเรือน สถานที่ พาหนะ หรือห้องที่ใด ถ้าเจ้าพนักงานสาธารณสุขเห็นว่าโรคติดต่อดังกล่าวจะระบาดต่อไป ให้มีอำนาจปฏิบัติการใด ๆ ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๘ และมาตรา ๑๐ ได้ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๒ เพื่อป้องกันมิให้โรคติดต่อใดเกิดหรือแพร่หลาย ให้รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษาให้บุคคลต้องได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค

เมื่อได้มีประกาศตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจประกาศกำหนดให้บุคคลใดได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ เวลาและสถานที่ซึ่งจะได้กำหนดไว้ในประกาศนั้น

มาตรา ๑๓ ในการป้องกันและควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ให้ช่องทางและด่านตรวจคนเข้าเมืองตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองเป็นด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ เมื่อมีเหตุอันสมควรให้เจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(๑) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแจ้งกำหนดวัน เวลา และสถานที่ที่พาหนะนั้น ๆ จะเข้ามาถึงท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือท่าขนส่งทางบก ต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๒) ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะที่เข้ามาในราชอาณาจักรยื่นเอกสารต่อเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ ตามแบบและวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

(๓) ห้ามผู้ใดนำพาหนะอื่นใดเข้าเทียบพาหนะที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ซึ่งยังไม่ได้รับการตรวจจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข และห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๔) เข้าไปในพาหนะและตรวจผู้เดินทาง สิ่งของ หรือสัตว์ที่มากับพาหนะ ตรวจตราและควบคุมให้เจ้าของพาหนะหรือ ผู้ควบคุมพาหนะแก้ไขการสุขาภิบาลของพาหนะให้ถูกสุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในพาหนะ ในการนี้ให้ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะอำนวยความสะดวกแก่เจ้าพนักงาน สาธารณสุขประจำด้านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศ

(๕) ห้ามเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะนำผู้ เดินทางซึ่งไม่ได้รับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรคตามที่รัฐมนตรีประกาศ เข้ามาในราชอาณาจักร

(๖) ตรวจตรา ควบคุม ให้ผู้จำหน่ายที่รับผิดชอบ ทำอากาศยาน ทำเรือ หรือทำขนส่งทางบก แก้ไขการสุขาภิบาลให้ถูก สุขลักษณะ รวมทั้งกำจัดสิ่งอันอาจเป็นอันตรายต่อสุขภาพในสถานที่และ บริเวณดังกล่าว

(๗) ตรวจตรา ควบคุม ให้ผู้จำหน่ายที่รับผิดชอบ ทำอากาศยาน ทำเรือ หรือทำขนส่งทางบก ทำการควบคุม กำจัดขยะ และพาหะนำโรค ในสถานที่และบริเวณรอบทำอากาศยาน ทำเรือ หรือ ทำขนส่งทางบก ในรัศมีสี่ร้อยเมตร ในการนี้ ให้เจ้าของหรือผู้อยู่ในบ้าน โรงเรือน หรือสถานที่ในบริเวณดังกล่าวอำนวยความสะดวกในการควบคุม กำจัดขยะและพาหะนำโรค

(๘) ตรวจตรา ควบคุมการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำ ให้ผู้จำหน่ายที่รับผิดชอบสถานที่ ทำ ประกอบ ประจุ จำหน่าย บรรจุ เก็บ สะสม จำหน่ายอาหาร น้ำแข็ง เครื่องดื่ม

หรือนำเข้าเข้าไป หรือจะนำเข้าไปในบริเวณท่าอากาศยาน ท่าเรือ หรือ
ท่าขนส่งทางบก ให้ถูกสุขลักษณะ หรือแก้ไขการสุขาภิบาลเกี่ยวกับอาหาร
น้ำแข็ง เครื่องดื่มหรือน้ำ ตลอดจนสถานที่ดังกล่าวให้ถูกสุขลักษณะ

มาตรา ๑๔ เมื่อมีโรคติดต่ออันตรายเกิดขึ้นในท้องที่หรือเมืองท่า
ใดในต่างประเทศ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจประกาศ
ให้ท้องที่หรือเมืองท่านั้นเป็นเขตติดโรค เมื่อได้ประกาศแล้วให้เจ้าพนักงาน
สาธารณสุขประจำด่านควบคุมโรคติดต่อระหว่างประเทศมีอำนาจดำเนิน
การเอง หรือออกคำสั่งเป็นหนังสือให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะ
ที่เข้ามาในราชอาณาจักรจากท้องที่หรือเมืองท่านั้น ดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) ดำเนินการหรือกำหนดให้ปฏิบัติการใด ๆ เพื่อ
กำจัดความติดโรค และเพื่อป้องกันการแพร่หลายของโรค

(๒) จัดให้พาหนะจอดอยู่ ณ สถานที่ที่กำหนดให้
จนกว่าเจ้าพนักงานสาธารณสุขจะอนุญาตให้ไปได้

(๓) ให้ผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้นรับการตรวจ
ในทางแพทย์ และอาจให้แยกกัก กักกัน คุมไว้สังเกต หรือรับการสร้าง
เสริมภูมิคุ้มกันโรค ณ สถานที่ที่กำหนดให้

(๔) ห้ามผู้ใดเข้าไปในหรือออกจากพาหนะนั้น หรือ
ที่เอกเทศ เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

(๕) ห้ามผู้ใดนำเครื่องอุปโภคบริโภค น้ำดื่ม หรือ
น้ำใช้ซึ่งเป็นที่สงสัยว่าเป็นสิ่งติดโรคเข้าไปในหรือออกจากพาหนะ
นั้น เว้นแต่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๔

เล่ม ๘๓ ตอนที่ ๕๒

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๒๓

มาตรา ๑๕ ให้เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะเป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการขนส่งผู้เดินทางซึ่งมากับพาหนะนั้น เพื่อแยกหัก กักกันคุมไว้สังเกต หรือรับการสร้างเสริมภูมิคุ้มกันโรค ตลอดจนค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดู การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขได้ออกคำสั่งให้ผู้ใดดำเนินการตามมาตรา ๘ (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) มาตรา ๑๐ (๔) มาตรา ๑๓ (๔) (๖) (๗) หรือ (๘) หรือมาตรา ๑๔ (๑) (๒) หรือ (๓) แล้ว ผู้นั้นละเลยไม่ดำเนินการตามคำสั่งภายในเวลาที่กำหนด เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีอำนาจดำเนินการแทนได้ โดยให้ผู้นั้นชดใช้ค่าใช้จ่ายในการดำเนินการนั้นตามจำนวนที่จ่ายจริง ทั้งนี้ ตามระเบียบที่กระทรวงสาธารณสุขกำหนด

มาตรา ๑๗ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๗ หรือฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๘ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๑๐) (๑๑) หรือ (๑๒) มาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ (๕) หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๓ (๔) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุข ตามมาตรา ๘ (๔) (๕) หรือ (๖) มาตรา ๘ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๑๒ วรรคสอง ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๕

เล่ม ๕๗ ตอนที่ ๕๒

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๒๓

มาตรา ๒๐ เจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๔ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ให้บรรดากฎกระทรวง ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๕๑๗ พระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๔๒ พระราชบัญญัติใช้ฉบับที่ พุทธศักราช ๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๕๔๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษายังคงใช้บังคับต่อไปได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติในพระราชบัญญัตินี้ จนกว่าจะมีกฎกระทรวง ประกาศ และคำสั่งที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ กับให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่ ออกกฎกระทรวง และกำหนดกิจการอื่นเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ป. ดิณสุลนันท
นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๖

เล่ม ๕๓ ตอนที่ ๕๒

ราชกิจจานุเบกษา

๓ เมษายน ๒๕๒๓

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พุทธศักราช ๒๕๑๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติโรคติดต่อ (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๕๑๒ พระราชบัญญัติใช้ฉบับอื่น พุทธศักราช ๒๕๑๕ และพระราชบัญญัติโรคเรื้อน พุทธศักราช ๒๕๑๖ ซึ่งใช้บังคับอยู่ในขณะนี้ มีบทบัญญัติเกี่ยวกับการควบคุมและป้องกันโรคติดต่อยังไม่รัดกุมและเหมาะสมกับสภาวะการณ์ในปัจจุบัน สมควรที่จะได้มีการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายดังกล่าวเสียใหม่โดยรวมเป็นพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

แก้คำผิด

พระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๘๗ ตอนที่ ๕๒ วันที่ ๓ เมษายน ๒๕๒๓ หน้า ๔ บรรทัดที่ ๑๑ คำว่า “ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศในท้องที่นั้น ๆ เป็นเขตติดโรค” ให้แก้เป็น “ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศให้ท้องที่นั้น ๆ เป็นเขตติดโรค”

ประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ให้นายทหารรับราชการ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๕๗ วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๒๔ หน้า ๖ บรรทัดที่ ๑๑ คำว่า “๔. พลอากาศโท สรรเสริญ วาณิชย์” ให้แก้เป็น “๔. พลอากาศโท สรรเสริญ วาณิชย์”

แจ้งความสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง พระราชทานเหรียญชัยสมรภูมิ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๗ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๐๘ หน้า ๑๒๓๓ บรรทัดที่ ๑๗ คำว่า “เจ้าสิบตำรวจ เสวก ศรีสวัสดิ์” ให้แก้เป็น “เจ้าสิบตำรวจ เสวก ศรีสวัสดิ์”

เล่ม ๘๕ ตอนที่ ๑๒๘ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๑๕ หน้า ๖๕ บรรทัดที่ ๔ (แถวหลัง) คำว่า “สิบโท ชาติ พิชยมงคล” ให้แก้เป็น “สิบโท ชาติ พิชยมงคล”

แจ้งความสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง พระราชทานเหรียญราชการชายแดน ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา